

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 770

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 noiembrie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
328. — Lege privind ratificarea actelor adoptate la Congresul Uniunii Poștale Universale de la Geneva (23 iulie—12 august 2008)	2	1.318. — Hotărâre pentru modificarea unor acte normative privind implementarea măsurilor necesare intervenției în pandemia de gripă A/H1N1	8
1.587. — Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea actelor adoptate la Congresul Uniunii Poștale Universale de la Geneva (23 iulie—12 august 2008)	2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.321 din 13 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă	3–4	1.402. — Ordin al ministrului sănătății, interimar, pentru modificarea Normelor privind înființarea, organizarea și funcționarea farmaciilor și drogheriilor, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 962/2009	9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.295. — Hotărâre pentru completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 476/2003 privind aprobarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Codului internațional de management al siguranței — Codul I.S.M. amendat, a Normelor metodologice privind procedura de eliberare a certificatelor de management al siguranței în conformitate cu cerințele Codului I.S.M. amendat și a Normelor metodologice pentru mandatarea auditorilor	5	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
1.311. — Hotărâre privind încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri de interes local, situate în județul Maramureș	6	41. — Circulară privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii începând cu perioada de aplicare 24 octombrie—23 noiembrie 2009.....	10
1.313. — Hotărâre privind modificarea unor acte normative....	6	ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
1.314. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Construcția variantei de ocolire a municipiului Lugoj”	7	24. — Lista partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți care au depus până la data de 9 noiembrie 2009 raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 38 alin. (1 ¹) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările și completările ulterioare, pentru alegerile locale parțiale desfășurate conform Hotărârii Guvernului nr. 1.034/2009 privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale pentru alegerea unor primari și a unui consiliu local	10
1.315. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Varianta de ocolire Plugova”	7	ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV	
1.316. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Varianta de ocolire Caransebeș”	8	Sentința civilă nr. 767/2008 a Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.....	11–16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind ratificarea actelor adoptate la Congresul Uniunii Poștale Universale de la Geneva
(23 iulie—12 august 2008)****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Convenția poștală universală și Protocolul final*), adoptate la Congresul de la Geneva al Uniunii Poștale Universale la 12 august 2008.

Art. 2. — Se ratifică Al optulea Protocol adițional la Constituția Uniunii Poștale Universale*), adoptat la Congresul de la Geneva al Uniunii Poștale Universale la 12 august 2008.

Art. 3. — Se ratifică Regulile de procedură ale congreselor*), adoptate la Congresul de la Geneva al Uniunii Poștale Universale la 12 august 2008.

Art. 4. — Se ratifică Primul Protocol adițional al Regulamentului general al Uniunii Poștale Universale*), adoptat la Congresul de la Geneva al Uniunii Poștale Universale la 12 august 2008.

Art. 5. — Se ratifică Aranjamentul serviciilor poștale de plată*), adoptat la Congresul de la Geneva al Uniunii Poștale Universale la 12 august 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TEODOR VIOREL MELEȘCANU

București, 27 octombrie 2009.
Nr. 328.

*) Convenția poștală universală și Protocolul final, Al optulea Protocol adițional la Constituția Uniunii Poștale Universale, Regulile de procedură ale congreselor, Primul Protocol adițional al Regulamentului general al Uniunii Poștale Universale și Aranjamentul serviciilor poștale de plată se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**pentru promulgarea Legii privind ratificarea actelor
adoptate la Congresul Uniunii Poștale Universale
de la Geneva (23 iulie—12 august 2008)**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea actelor adoptate la Congresul Uniunii Poștale Universale de la Geneva (23 iulie—12 august 2008) și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 26 octombrie 2009.
Nr. 1.587.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.321

din 13 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor în Dosarul nr. 1.887/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

La apelul nominal se prezintă Societatea Română de Televiziune, prin consilierul juridic Remus Codreanu, și Societatea Comercială „TV Antena 1” — S.A. din București, prin avocatul Ștefania Ionescu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Consilierul juridic solicită respingerea criticii de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, întrucât, prin invocarea excepției, autorul tinde la modificarea textului de lege sub aspectul lărgirii sferei hotărârilor judecătorești supuse căii extraordinare de atac a contestației în anulare.

Avocatul prezent susține, de asemenea, inadmisibilitatea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât, în motivarea criticii, nu se arată în ce constă contrarietatea dintre dispozițiile procedurale și cele constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.887/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 318 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că prevederile art. 318 din Codul de procedură civilă contravin dispozițiilor art. 16, art. 20, art. 21 și art. 124 alin. (2) din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât limitează posibilitatea de a ataca o hotărâre judecătorească cu contestație în anulare doar la situația în care acea hotărâre a fost pronunțată în recurs, fiind eliminate în mod nelegal din aria de aplicabilitate a dispoziției legale hotărârile pronunțate în apel, ca ultimă cale de atac. Astfel, hotărârea pronunțată în apel, care are același efect juridic ca și cea pronunțată în recurs, fiind irevocabilă (de exemplu, hotărârile pronunțate în temeiul alin. 9 al art. 131² din Legea 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe), chiar dacă este rezultatul unei erori materiale, potrivit art. 318 din Codul de procedură civilă, nu poate fi atacată cu contestație în anulare. Astfel, se creează o discriminare între persoanele care se judecă în recurs și cele care se judecă în apel, ca ultimă cale de atac.

Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală apreciază că excepția este neîntemeiată. Textele de lege criticate nu contravin prevederilor art. 16 și art. 21 din Constituție, cazurile și condițiile de exercitare a unei căi extraordinare de atac putând fi prevăzute în mod limitativ de către legiuitor, fără a fi afectat principiul egalității în fața legii și a autorităților publice sau accesul liber la justiție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 318 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut: „*Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (1) și (2).

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 387 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.041 din 10 noiembrie 2004, s-a reținut că dispozițiile art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă reglementează contestația în anulare specială, care este o cale de atac extraordinară, ce se poate exercita în cazurile limitativ prevăzute de lege numai împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de recurs.

Așa cum rezultă în mod univoc din textul de lege criticat, calea procedurală a contestației în anulare specială poate fi utilizată de părțile care au participat la soluționarea recursului și este limitată la cazurile în care dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau al omisiunii instanței de a cerceta vreunul dintre motivele de modificare sau de casare invocate de recurent. În ceea ce privește obiectul contestației în anulare specială, acesta este format dintr-o singură categorie de

hotărâri, respectiv doar hotărârile pronunțate de instanțele de recurs.

Curtea a constatat că pretinsa încălcare a art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi a cetățenilor nu poate fi reținută, deoarece reglementarea este aplicabilă în cazul tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de ipoteza normei, fără nicio distincție, și anume părților care au participat la soluționarea recursului a cărui dezlegare este rezultatul unei greșeli materiale sau al omisiunii instanței de a cerceta vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.

Textul de lege criticat nu încalcă nici prevederile art. 21 din Constituție, întrucât, potrivit jurisprudenței constante a instanței constituționale, dacă legiuitorul este suveran în a reglementa diferit în situații diferite accesul la o cale ordinară de atac, fără ca prin aceasta să fie afectat liberul acces la justiție, *a fortiori* o atare concluzie se impune atunci când în discuție este accesul la o cale extraordinară de atac, care, prin definiție, are caracter de excepție, și deci poate fi valorificată numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege, în caz contrar existând riscul producerii unor perturbări majore ale stabilității și securității raporturilor juridice.

De altfel, art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, precum și art. 129, care prevede că „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*” atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor în Dosarul nr. 1.887/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 476/2003 privind aprobarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Codului internațional de management al siguranței — Codul I.S.M. amendat, a Normelor metodologice privind procedura de eliberare a certificatelor de management al siguranței în conformitate cu cerințele Codului I.S.M. amendat și a Normelor metodologice pentru mandatarea auditorilor

Având în vedere prevederile Liniilor directe privind asigurarea unor garanții financiare în caz de abandon a navigatorilor, adoptate de către Adunarea Organizației Maritime Internaționale și de Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii prin Rezoluția A.930(22) din 29 noiembrie 2001 și intrate în vigoare la 1 ianuarie 2002, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 476/2003 privind aprobarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Codului internațional de management al siguranței — Codul I.S.M. amendat, a Normelor metodologice privind procedura de eliberare a certificatelor de management al siguranței în conformitate cu cerințele Codului I.S.M. amendat și a Normelor metodologice pentru mandatarea auditorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 9 mai 2003, se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) certificatul de garanție financiară în caz de abandon a navigatorilor.”

2. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 41, cu următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Certificatul de garanție financiară prevăzut la art. 4 lit. j) se eliberează la cerere, de către ANR în numele Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, companiilor prevăzute la art. 2 care fac dovada constituirii unei garanții financiare, al cărei quantum este stabilit în funcție de numărul de nave, indiferent de titlul în baza căruia le exploatează, astfel:

a) 60.000 euro pentru companiile care dețin o flotă de până la 4 nave inclusiv;

b) 100.000 euro pentru companiile care dețin o flotă de 5—9 nave inclusiv;

c) 200.000 euro pentru companiile care dețin o flotă de 10 nave sau mai multe.

(2) Garanția financiară se constituie fie sub forma unui depozit bancar, prin depunerea sumei respective într-un cont deschis la o bancă din România sau din Spațiul Economic European, fie sub forma unei polițe de asigurare încheiate în acest scop cu o societate de asigurare din România sau din Spațiul Economic European.

(3) Companiile sunt obligate să procedeze, în termen de 10 zile de la data producerii oricăreia dintre situațiile menționate mai jos, la reconstituirea garanțiilor financiare la nivelurile

corespunzătoare, fie prin mărirea depozitului bancar, fie prin încheierea unei noi polițe de asigurare:

a) în cazul în care garanțiile financiare constituite s-au epuizat ori s-au diminuat;

b) în cazul în care s-a produs o modificare a numărului de nave aflate în proprietate sau în managementul companiei, care determină un alt quantum al garanției;

c) în cazul în care polița de asigurare a fost executată total, conform clauzelor sale.

(4) Sumele prevăzute la alin. (1) cu titlul de garanții financiare pot fi disponibilizate la solicitarea ANR pentru:

a) acoperirea cheltuielilor efectuate pentru repatrierea navigatorilor, inclusiv a celor abandonați în străinătate;

b) acoperirea cheltuielilor efectuate pentru navigatori, din momentul abandonării lor și până în momentul sosirii lor la locurile de repatriere respective;

c) plata salariilor și a altor drepturi bănești contractuale ale navigatorilor, neachitate de către companiile prevăzute la art. 2;

d) acoperirea altor cheltuieli efectuate pentru navigatori în perioada abandonării, ocazionate de aceasta.

(5) Procedura de constituire a garanțiilor financiare și de disponibilizare a sumelor, modelul certificatului de garanție financiară, precum și procedura de emiteră a acestuia se stabilesc prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

(6) În cazul în care companiile prevăzute la art. 2 nu efectuează plata drepturilor menționate mai sus, în termen de 30 de zile de la solicitarea ANR, aceasta va dispune disponibilizarea sumelor respective și va retrage documentul de conformitate DOC eliberat companiilor de navigație respective.”

Art. II. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, ministrul transporturilor și infrastructurii aprobă, prin ordin, procedurile de constituire a garanțiilor financiare și de disponibilizare a sumelor, precum și modelul certificatului de garanție financiară și procedura de emiteră a acestuia.

Art. III. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Radu Mircea Berceanu

București, 28 octombrie 2009.

Nr. 1.295.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri de interes local, situate în județul Maramureș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 și 13 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri de interes local, situate în județul Maramureș, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a

drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 și 338 bis din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,
interimar,

Vasile Blaga

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

București, 4 noiembrie 2009.
Nr. 1.311.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
a unor drumuri de interes local, situate în județul Maramureș,
care se încadrează în categoria funcțională a drumurilor comunale

Nr. crt.	Indicativ nou	Traseul drumului propus	Poziția kilometrică (origine — destinație)	Lungimea — km —	Provine din
1.	DC 19	Groșii Țibleșului (DJ 171A) — Botiza (DJ 186D)	0+000 — 25+297	25,297	Drum de exploatare
2.	DC 60	Lăpuș (DJ 109F) — Groșii Țibleșului (DJ 171A)	0+000 — 5+542	5,542	Uliță, drum vicinal, uliță

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea unor acte normative

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 148/2007 privind înscrierea unor monumente de for public în inventarul bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 20 februarie 2007, la nr. crt. 1 și 2, coloana „Valoarea de inventar — lei —” se modifică și va avea următorul cuprins:

1. „400.000 lei”;
2. „2.250.000 lei”.

Art. II. — În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 29/2008 privind transmiterea unor bunuri imobile din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Culturii și Cultelor în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale și în

administrarea consiliilor locale ale acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 16 ianuarie 2008, la nr. crt. 1 și 2, coloana „Valoarea de inventar — lei —” se modifică și va avea următorul cuprins:

1. „400.000 lei”;
2. „2.250.000 lei”.

Art. III. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se modifică în mod corespunzător anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul culturii, cultelor și patrimoniului național,

Theodor Paleologu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 4 noiembrie 2009.
Nr. 1.313.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Construcția variantei de ocolire a municipiului Lugoj”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Construcția variantei de ocolire a municipiului Lugoj”, județul Timiș, prevăzuți în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fonduri nerambursabile ISPA în proporție de 75% și 25% de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului

Transporturilor și Infrastructurii, și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programului de investiții publice aprobat potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 4 noiembrie 2009.
Nr. 1.314.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Varianta de ocolire Plugova”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Varianta de ocolire Plugova”, județul Caraș-Severin, prevăzuți în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fonduri nerambursabile ISPA în proporție de 75% și 25% de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului

Transporturilor și Infrastructurii, și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programului de investiții publice aprobat potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 4 noiembrie 2009.
Nr. 1.315.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Varianta de ocolire Caransebeș”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Varianta de ocolire Caransebeș”, județul Caraș-Severin, prevăzuți în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fonduri nerambursabile ISPA în proporție de 75% și 25% de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului

Transporturilor și Infrastructurii, și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programului de investiții publice aprobat potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 4 noiembrie 2009.
Nr. 1.316.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea unor acte normative
privind implementarea măsurilor necesare intervenției în pandemia de gripă A/H1N1**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 48 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și al Ordonanței Guvernului nr. 19/2009 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2009, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Articolul 2 din Hotărârea Guvernului nr. 756/2009 privind suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2009, pentru finanțarea unor măsuri de implementare a Planului național de intervenție în pandemia de gripă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 2 iulie 2009, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1 se utilizează pentru finanțarea cheltuielilor ocazionate de producerea de către Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie „Cantacuzino”, producător național unic, a vaccinului pandemic, achiziționarea de substanțe dezinfectante, echipamente de protecție pentru personalul medical și populație și pentru acoperirea costurilor ocazionate de identificarea contactilor,

precum și pentru transportul probelor biologice către laboratoarele de specialitate și stabilirea diagnosticului etiologic.”

Art. II. — La articolul 8 din Hotărârea Guvernului nr. 367/2009 pentru aprobarea programelor naționale de sănătate în anul 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 31 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Se abilitează Institutul de Sănătate Publică București și direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București să desfășoare procedurile de achiziție a echipamentelor de protecție personală și a substanțelor dezinfectante, în numele și pentru Ministerul Sănătății, în condițiile legii.”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul sănătății, interimar,
Adriean Videanu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 4 noiembrie 2009.
Nr. 1.318.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea Normelor privind înființarea, organizarea și funcționarea farmaciilor și drogheriilor, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 962/2009

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale strategii și politica medicamentului nr. A.V. 1.183/2009, având în vedere prevederile Legii farmaciei nr. 266/2008, republicată, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.718/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, interimar, emite următorul ordin:

Art. I — Normele privind înființarea, organizarea și funcționarea farmaciilor și drogheriilor, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 962/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 3 august 2009, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, litera m) va avea următorul cuprins:

„m) produse de puericultură — produsele destinate asigurării creșterii și dezvoltării normale a copilului, încadrate la produse de puericultură, precum: biberoane, suzete, sterilizatoare, tetine, cărucioare, lapte praf, exceptând articolele de îmbrăcăminte, încălțăminte, mobilier, cărți pentru copii, jucării, articole de papetărie;”.

2. La articolul 3, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Autorizația de funcționare a unității farmaceutice este emisă la cererea administratorului societății și a farmacistului-șef, în baza raportului de inspecție favorabil întocmit de farmaciștii inspector ai Ministerului Sănătății — Direcția generală strategii și politica medicamentului.”

3. La articolul 20 alineatul (1), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) laboratorul — încăperea dotată cu sursă de apă, gaz, electricitate și în care se instalează distilatorul. În cazul în care farmacia comunitară nu dispune de distilator, procurarea apei distilate se face pe bază de contract. Receptura și laboratorul pot fi organizate și în aceeași încăpere, dacă spațiul are o suprafață de minimum 6 m² și dacă volumul de activitate permite acest lucru; pentru farmaciile comunitare din mediul rural, organizarea și dotarea încăperii de receptură și laborator se vor face numai în cazul în care acestea declară că prepară formule magistrale și oficinale;”.

4. Modelul nr. 4 din anexă se modifică și se înlocuiește cu modelul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății, interimar,
Cristian-Anton Irimie,
secretar de stat

București, 5 noiembrie 2009.
Nr. 1.402.

ANEXĂ

Modelul nr. 4

Către
MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
DIRECȚIA GENERALĂ STRATEGII ȘI POLITICA MEDICAMENTULUI

Subsemnații,
(numele și prenumele)

în calitate de administrator, și, în calitate de farmacist-șef la Societatea Comercială, cu sediul social aflat la adresa:, telefon/fax, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului, cod fiscal, vă rog să planificați inspecția la sediul unității farmaceutice aflate la adresa:, în vederea obținerii autorizației de funcționare pentru:

- farmacie comunitară înființată:
 în mediul urban
 potrivit criteriului demografic
 prin excepție de la criteriul demografic
 în mediul rural
 farmacie cu circuit închis
 drogherie

Anexez la prezenta cerere documentația solicitată de Legea farmaciei nr. 266/2008, republicată, și de normele de aplicare a acesteia.

Declar pe propria răspundere că actele în copie sunt conforme cu originalul și îmi asum responsabilitatea pentru veridicitatea celor susținute în documentația depusă.

Semnătura

.....

Ștampila

Farmacist-șef,

.....

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

**privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii
începând cu perioada de aplicare 24 octombrie—23 noiembrie 2009**

În baza art. 8 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, în aplicarea prevederilor Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 48 alin. (2) din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României hotărăște:

Începând cu perioada de aplicare 24 octombrie—23 noiembrie 2009, ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii sunt următoarele:

- 3,69% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în lei;
- 1,37% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în euro;
- 0,89% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în dolari SUA.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 6 noiembrie 2009.
Nr. 41.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți care au depus până la data de 9 noiembrie 2009 raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 38 alin. (1¹) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările și completările ulterioare, pentru alegerile locale parțiale desfășurate conform Hotărârii Guvernului nr. 1.034/2009 privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale pentru alegerea unor primari și a unui consiliu local

1. Județul Vâlcea, comuna Gușoeni

- Partidul Social Democrat
- Partidul Național Liberal
- Partidul Democrat Liberal

2. Județul Teleorman, Comuna Smârdioasa

- Partidul Național Liberal
- Partidul Social Democrat
- Partidul Democrat Liberal
- Partidul România Mare
- Partidul Conservator

București, 9 noiembrie 2009.
Nr. 24.

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL CLUJ — SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1.428/33/2008

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 767 Ședința publică de la 11 decembrie 2008

Completul compus din:

Președinte: Liviu Ungur

Grefier: Marius Traica

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta S.C. WEB CONSULT — S.R.L., în contradictoriu cu pârâtul Guvernul României și intervenienta în nume propriu Societatea Română de Radiodifuziune, având ca obiect anulare acte emise de autoritățile de reglementare, Hotărârea Guvernului nr. 977/2003.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează faptul că, raportat la lipsa părților de la prezentul termen de judecată, se constată că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

La data de 14 noiembrie 2008 s-a depus la dosar de către reclamantă întâmpinare la cererea de intervenție în interes propriu formulată de către intervenienta Societatea Română de Radiodifuziune.

Curtea, apreciind că la dosar sunt suficiente probe pentru justa soluționare, în temeiul art. 150 din Codul de procedură civilă, declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la Curtea de Apel Cluj în data de 25 septembrie 2008 în Dosarul nr. 1.428/33/2008, formulată de reclamanta S.C. WEB CONSULT — S.R.L. prin avocat Revnic Dana, în contradictoriu cu Guvernul României, s-a solicitat anularea prevederilor cuprinse în art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 977 din 22 august 2003 privind taxa pentru serviciul public de radiodifuziune, având următorul cuprins:

„Persoanele juridice cu sediul în România, care se încadrează în categoria microîntreprinderilor potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2003, cu modificările ulterioare, au obligația să plătească pentru sediul social o taxă lunară pentru serviciul public de radiodifuziune”, și anularea prevederilor cuprinse în art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 978 din 22 august 2003 privind taxa pentru serviciul public de televiziune, având următorul cuprins:

„Persoanele juridice cu sediul în România, care se înregistrează în categoria microîntreprinderilor, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2003, cu modificările ulterioare, au obligația să plătească pentru sediul social o taxă lunară pentru serviciul public de televiziune”.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că din textul normativ a cărui nelegalitate a invocat-o rezultă că toate microîntreprinderile cu sediul în România au obligația de a plăti pentru sediul social o taxă lunară pentru serviciul public de

radiodifuziune și televiziune, indiferent dacă sunt sau nu beneficiare ale unor astfel de servicii.

Aceasta înseamnă că au obligația de a achita această taxă și societățile comerciale care nu au la sediu aparate de televiziune sau de radio, nici alte echipamente tehnice care să permită accesarea serviciilor de radio sau televiziune. Mai mult, au această obligație și societățile comerciale care nu desfășoară activitate, ceea ce este nu numai ilegal, ci și imoral, constituindu-se ca un impozit mascat, în favoarea unui for care nu are niciun fel de atribuție de serviciu social.

Prevederile atacate sunt neconforme cu prevederile art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile art. 2 pct. 40 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice.

Astfel:

— art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 impune într-adevăr obligația persoanelor juridice cu sediul în România, inclusiv filialele, sucursalele, agențiile și reprezentanțele acestora Sfatul Popular să plătească o taxă pentru serviciul public de radiodifuziune și o taxă pentru serviciul public de televiziune, dar precizează că au obligația de a achita această taxă în calitate de beneficiari ai acestor servicii;

— art. 2 pct. 40 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice definește „taxa” ca fiind „suma plătită de o persoană fizică/juridică, de regulă, pentru serviciile prestate acesteia de către un agent economic, o instituție publică sau un serviciu public”.

De altfel, în reglementarea corespunzătoare privitoare la persoanele fizice, ambele hotărâri de Guvern atacate fac această distincție, între persoanele fizice care dețin receptoare radio sau TV și cei care nu dețin, aceștia din urmă având posibilitatea depunerii unei declarații pe propria răspundere că nu dețin receptoare radio sau TV. Legal și moral ar fi ca această distincție să fie făcută și în ceea ce privește persoanele juridice (în cazul microîntreprinderilor).

De asemenea, s-a menționat faptul că prin Decizia nr. 297 din 6 iulie 2004 a Curții Constituționale referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Curtea în mod întemeiat a reținut că obligația prevăzută de acest text este doar în sarcina persoanelor juridice care beneficiază, în diferite modalități, de serviciile publice respective.

Prin întâmpinare, pârâtul Guvernul României a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se respingă acțiunea reclamantului ca fiind neîntemeiată.

Prin cererea de intervenție în interes propriu, formulată de intervenienta Societatea Română de Radiodifuziune, a solicitat admiterea cererii formulate și introducerea Societății Române de Radiodifuziune în calitate de intervenient în nume propriu în

Dosarul nr. 1.428/33/2008 aflat pe rolul Curții de Apel Cluj — Secția comercială de contencios administrativ și fiscal, cu termen la data de 30 octombrie 2008, având ca obiect anularea prevederilor cuprinse în art. 3 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 977/2003 și în art. 3 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 978/2003 formulată de reclamanta S.C. WEB CONSULT — S.R.L. împotriva Guvernului României, iar pe fond s-a solicitat respingerea acțiunii ca netemeinică și nefondată.

Prin întâmpinare, reclamanta S.C. WEB CONSULT — S.R.L. a solicitat recalificarea cererii de intervenție ca fiind o intervenție accesorie, în interesul pârâtului Guvernul României, admiterea în principiu a cererii de intervenție în interesul pârâtului Guvernul României, iar pe fond, respingerea cererii de intervenție și admiterea acțiunii sale introductive.

Examinând acțiunea formulată prin prisma motivelor invocate, Curtea reține următoarele:

Prin acțiunea formulată, reclamanta solicită anularea prevederilor cuprinse în art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 977/2003 privind taxa pentru serviciul public de radiodifuziune, precum și a prevederilor art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 978/2003 privind taxa pentru serviciul public de televiziune, susținând că acestea vin în contradicție cu prevederile art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune și cu prevederile art. 2 pct. 40 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice.

Reclamanta arată că obligativitatea plății taxelor pentru serviciul public de radio și televiziune ar trebui instituită doar în sarcina microîntreprinderilor române care dețin efectiv aparate radio sau TV, ceea ce, de altfel, rezultă și din prevederile art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994, care precizează că au obligația de a achita această taxă doar beneficiarii acestor servicii, precum și ale art. 2 pct. 40 din Legea nr. 500/2002 care definește taxa ca fiind „suma plătită de către o persoană fizică sau juridică, de regulă pentru serviciile prestate acesteia de către un agent economic, instituție publică sau serviciu public”.

Prin Ordonanța Guvernului nr. 18 din 30 ianuarie 2003 pentru modificarea art. 40 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune s-a statuat că prevederile legale anterior citate vor avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Veniturile proprii ale Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune provin din taxele pentru serviciul public de radiodifuziune și pentru cel de televiziune, din sume încasate din realizarea obiectului de activitate, precum și din donații și sponsorizări.

(2) Toate persoanele fizice și juridice cu domiciliul, respectiv sediul, în România sunt obligate să plătească o taxă pentru serviciul public de radiodifuziune și o taxă pentru serviciul public de televiziune, în calitate de beneficiari ai acestora.

(3) Nivelul taxelor pe categorii de plătitori, modalitatea de încasare și scutirile de plată se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

Legea nr. 533 din 11 decembrie 2003 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2003 pentru modificarea art. 40 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății

Române de Televiziune, prin art. 1, a statuat în sensul modificării art. 40 din Legea nr. 41/1994, după cum urmează:

„Art. 40. — (1) Veniturile proprii ale Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune provin, după caz, din:

- a) sume încasate din realizarea obiectului de activitate;
- b) taxe pentru serviciul public de radiodifuziune, respectiv pentru serviciul public de televiziune;
- c) penalități de întârziere pentru neachitarea la termen a taxelor datorate;
- d) sume încasate din publicitate;
- e) sume încasate din amenzi și despăgubiri civile;
- f) donații și sponsorizări;
- g) alte venituri realizate potrivit legii.

(2) Persoanele fizice cu domiciliul în România au obligația să plătească o taxă pentru serviciul public de radiodifuziune și o taxă pentru serviciul public de televiziune, în calitate de beneficiari ai acestor servicii, cu excepția celor care declară pe propria răspundere că nu dețin receptoare de radio, respectiv de televiziune, și a celor care, potrivit legii, beneficiază de scutire de la plata acestor taxe.

(3) Persoanele juridice cu sediul în România, inclusiv filialele, sucursalele, agențiile și reprezentanțele acestora, precum și reprezentanțele din România ale persoanelor juridice străine, au obligația să plătească o taxă pentru serviciul public de radiodifuziune și o taxă pentru serviciul public de televiziune, în calitate de beneficiari ai acestor servicii.

(4) Cuantumul taxelor prevăzute la alin. (1) lit. b), pe categorii de plătitori, modalitatea de încasare și scutire de la plata acestora, penalitățile de întârziere, precum și sancțiunile care se aplică în cazul completării în mod eronat a declarației de exceptare de la plata taxelor de către deținătorii de receptoare de radio, respectiv de televiziune, care, potrivit legii, sunt plătitori ai taxei pentru serviciul public de radiodifuziune și ai taxei pentru serviciul public de televiziune, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(5) Procedura privind efectuarea controlului, constatarea contravențiilor, aplicarea sancțiunilor și penalităților de întârziere în cazul sustragerii de la plata taxelor prevăzute la alin. (1) lit. b) de către deținătorii de receptoare de radio, respectiv de televiziune, se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

(6) Sunt scutite de la plata taxei lunare pentru serviciul public de radiodifuziune și pentru serviciul public de televiziune familiile și persoanele singure care beneficiază de ajutor social lunar, potrivit prevederilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, asociațiile și fundațiile nonprofit, misiunile diplomatice străine și membrii acestora, persoanele fizice abonate la rețele de radioamplificare, azilurile de bătrâni, unitățile din cadrul instituțiilor care au competențe în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, unitățile de învățământ de stat preșcolar, preuniversitar și universitar, căminele de copii și creșele de stat, pensionarii proveniți din sistemul pensiilor pentru agricultori, ale căror drepturi au fost stabilite în baza legislației anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, pensionarii Societății Române de Radiodifuziune și ai Societății Române de Televiziune, unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, precum și alte categorii prevăzute de legi speciale.

(7) Alte scutiri de la plata taxei lunare pentru serviciul public de radiodifuziune și pentru serviciul public de televiziune decât cele prevăzute prin prezenta lege pot fi stabilite prin hotărâre a Guvernului.”

La art. II s-a prevăzut că în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul va stabili modul de restituire a taxei lunare pentru serviciul public de radiodifuziune și, respectiv, pentru serviciul public de televiziune către persoanele care au achitat aceste taxe și care declară pe propria răspundere că nu dețin receptoare de radio, respectiv receptoare de televiziune, modalitățile financiar-contabile de compensare între Societatea Comercială de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrică” — S.A. și Societatea Română de Radiodifuziune, respectiv Societatea Română de Televiziune, precum și sancțiunile pentru cazurile declarațiilor eronate.

Conform art. 1 din Legea nr. 41/1994, Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune s-au înființat ca servicii publice autonome de interes național, independente editorial, prin reorganizarea Radioteleviziunii Române.

Art. 2 din același act normativ prevede că Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune sunt persoane juridice, au sediul în municipiul București și își desfășoară activitatea sub controlul Parlamentului, în condițiile respectivei legi și în conformitate cu convențiile internaționale la care România este parte.

Conform prevederilor art. 3, Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune au obligația să asigure, prin întreaga lor activitate, pluralismul, libera exprimare a ideilor și opiniilor, libera comunicare a informațiilor, precum și informarea corectă a opiniei publice, conținutul programelor Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune trebuind să răspundă standardelor profesionale în materie.

Potrivit prevederilor art. 4 din Legea nr. 41/1994, Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune, ca servicii publice în realizarea obiectivelor generale de informare, educație, divertisment, sunt obligate să prezinte, în mod obiectiv, imparțial, realitățile vieții social-politice și economice interne și internaționale, să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice, să promoveze, cu competență și exigență, valorile limbii române, ale creației autentice culturale, științifice, naționale și universale, ale minorităților naționale, precum și valorile democratice, civice, morale și sportive, să militeze pentru unitatea națională și independența țării, pentru cultivarea demnității umane, a adevărului și justiției. În îndeplinirea atribuțiilor pe care le au, Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune trebuie să respecte principiile ordinii constituționale din România.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 977/2003 privind taxa pentru serviciul public de radiodifuziune, în temeiul art. 107 din Constituție și al art. 40 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a statuat la art. 1 că „Persoanele fizice cu domiciliul în România, cu excepția celor care declară pe propria răspundere că nu dețin receptoare radio, au obligația să plătească o taxă lunară pentru serviciul public de radiodifuziune”.

Art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 977/2003 prevede că „taxa lunară pentru serviciul public de radiodifuziune se plătește pe familie. Prin *familie*, în înțelesul prezentei hotărâri, se înțelege: soțul, soția, copiii, precum și orice alte persoane, în cazul în care locuiesc în comun și gospodăresc împreună”.

Conform prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 977/2003, „Persoanele juridice cu sediul în România, care se încadrează în categoria microîntreprinderilor potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2003, cu modificările ulterioare, au obligația să plătească pentru sediul social o taxă lunară pentru serviciul public de radiodifuziune. Persoanele juridice cu sediul în România, inclusiv filialele acestora, precum și sucursalele și celelalte subunități ale lor fără personalitate juridică și sucursalele sau reprezentanțele din România ale persoanelor juridice străine, au obligația să plătească o taxă lunară pentru serviciul public de radiodifuziune”.

Potrivit prevederilor art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 978/2003, „Persoanele fizice cu domiciliul în România, cu excepția celor care declară pe propria răspundere că nu dețin receptoare TV, au obligația să plătească o taxă lunară pentru serviciul public de televiziune”.

Art. 2 din același act normativ statuează că „taxa lunară pentru serviciul public de televiziune se plătește pe familie. Prin *familie*, în înțelesul prezentei hotărâri, se înțelege: soțul, soția, copiii, precum și orice alte persoane, în cazul în care locuiesc în comun și gospodăresc împreună. Taxa lunară pentru serviciul public de televiziune se plătește și de către persoanele fizice care locuiesc singure”.

Conform dispozițiilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 978/2003, „Persoanele juridice cu sediul în România, care se încadrează în categoria microîntreprinderilor au obligația să plătească pentru sediul social o taxă lunară pentru serviciul public de televiziune. Persoanele juridice cu sediul în România, inclusiv filialele acestora, precum și sucursalele și celelalte subunități ale lor fără personalitate juridică și sucursalele sau reprezentanțele din România ale persoanelor juridice străine, au obligația să plătească o taxă lunară pentru serviciul public de televiziune”.

Art. 4 din același act normativ prevede că „valorile lunare ale taxei pentru serviciul public de televiziune, pe categorii de plătitori, sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din hotărâre”.

Legea nr. 500/2002, în art. 2 pct. 40, definește taxa ca fiind „suma plătită de o persoană fizică sau juridică, de regulă, pentru serviciile prestate acesteia de către un agent economic, o instituție publică sau un serviciu public”.

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 297 din 6 iulie 2004 s-a reținut că prevederile art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 care dispun cu privire la obligația persoanelor juridice române sau străine cu sediul în România de a plăti, în calitate de beneficiari, o taxă pentru serviciul public de radiodifuziune și o taxă pentru serviciul public de televiziune nu sunt contrare Legii fundamentale.

S-a relevat că art. 40 din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că veniturile proprii ale Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune provin, între altele, și din taxe pentru serviciul public de radiodifuziune, respectiv pentru serviciul public de televiziune, dar, așa cum prevede chiar alin. (3) al acestui articol, care face și obiectul excepției de neconstituționalitate, taxele sunt datorate de către subiectele de drept acolo menționate, „în calitate de beneficiari ai acestor servicii”. Așadar, obligația prevăzută de text este doar în sarcina persoanelor juridice care beneficiază, în diferite modalități, de

serviciile publice respective și, în consecință, niciuna dintre criticile formulate nu poate fi reținută.

De altfel, cu privire la constituționalitatea art. 40 din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat și prin raportare la art. 56 alin. (2) și art. 44 alin. (2) din Constituția României, republicată. Decizia nr. 159 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 12 mai 2004, statuează că dispozițiile de lege criticate reglementează pentru serviciile publice de radiodifuziune și de televiziune modul de constituire din venituri proprii a resurselor financiare care le asigură „autonomia financiară, ca premisă a organizării lor autonome”, ceea ce nu contravine art. 56 alin. (2) din Constituția României, republicată. Prin aceeași decizie s-a reținut, de asemenea, că taxa instituită de text nu este contrară nici dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (2), privitoare la ocrotirea în mod egal a proprietății, indiferent de titular, deoarece plata serviciului public prestat este obligatorie pentru toți beneficiarii acestor servicii, persoane fizice sau persoane juridice.

Așadar, controlul de constituționalitate realizat pe calea rezolvării excepției de neconstituționalitate este un control de conformitate cu dispozițiile Constituției, dar și unul de strictă conformare cu aceste dispoziții.

Autoritatea de jurisdicție constituțională din România a examinat constituționalitatea acestor prevederi, statuând că ele nu contravin principiului instituit de Legea fundamentală privind ocrotirea în mod egal a proprietății, câtă vreme textul în discuție se interpretează în sensul că obligația de suportare a acestor taxe revine tuturor persoanelor fizice sau juridice care beneficiază de aceste servicii.

Noțiunea de beneficiar a fost definită ca fiind: persoană, colectivitate sau instituție care are folos din ceva; destinatar al unor bunuri materiale sau al unor servicii; persoană fizică sau juridică în folosul căreia se realizează o acțiune; cel care beneficiază de ceva; persoană, instituție etc. pentru care se face o lucrare; cel care beneficiază de ceva; persoană, întreprindere, instituție pentru care se execută o lucrare, se prestează diferite servicii.

Prin interpretarea normelor de drept civil se înțelege operațiunea logică rațională, de stabilire a conținutului și sensului normelor de drept civil.

Hotărârile Guvernului dau expresie unei competențe originare a Guvernului, strict limitate și decurgând din însăși natura funcției pe care acesta o îndeplinește. Legile fiind adoptate de către Parlament, Guvernului, ca organ suprem executiv, îi revine numai organizarea executării legilor, scop în care emite hotărâri tocmai pentru a face o lege cât mai clară și a o aplica cât mai corect. O hotărâre a Guvernului nu poate deci decât să precizeze și să asigure corecta aplicare a legilor. Ea nu are calitatea de a crea drept.

Prin interpretarea oficială se înțelege interpretarea făcută în exercitarea atribuțiilor ce îi revin conform legii de un organ de stat.

În controlul de constituționalitate exercitat cu privire la art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994, instanța de contencios constituțional a dat indirect o interpretare oficială jurisdicțională, rezolvând excepția de neconstituționalitate prin raportarea acestei norme la dispozițiile cuprinse în Legea fundamentală, normă care a fost interpretată din perspectiva sa gramaticală. Astfel, Curtea Constituțională a arătat că textul nu contravine Constituției câtă vreme interpretarea oficială făcută de Parlament în activitatea de legiferare a vizat noțiunea de beneficiar al acestor servicii publice, în sensul gramatical.

Interpretarea gramaticală constă în lămurirea conținutului unei norme pe baza regulilor gramaticii, ceea ce presupune folosirea procedurilor de analiză morfologică și sintactică a textului legal, ținându-se cont de înțelesul termenilor utilizați în textul respectiv, de legătura dintre acești termeni, de construcția propoziției sau a frazei, de particulele întrebuintate.

Pentru dezlegarea chestiunii litigioase, Curtea a considerat că este necesar să se realizeze mai întâi interpretarea normei cuprinse în art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 prin prisma tuturor tehnicilor de interpretare.

Curtea a avut în vedere că într-o interpretare gramaticală această normă juridică instituie obligativitatea plății taxei numai acelor persoane juridice care au calitatea de beneficiari, și anume a acelor entități în folosul cărora se realizează acțiunea de informare de către cele două servicii publice.

Nu numai interpretarea gramaticală conduce la această concluzie, ci și o interpretare logică și sistematică a acestor dispoziții care implică lămurirea înțelesului lor, ținându-se cont de legăturile pe care acestea le au cu alte norme juridice din același act normativ sau din alte acte normative.

Se recunoaște dreptul societăților comerciale de a-și suspenda temporar activitatea. Pe perioada suspendării temporare a activității entitatea nu mai desfășoară niciun fel de activități menite să conducă la realizarea obiectului social. În acest context nu are interesul ca entitate să se expună acțiunii de informare realizată de către cele două servicii publice.

Tot agenților economici le este recunoscut dreptul de a declara la momentul autorizării că nu desfășoară activitate la sediul social, context în care nu mai sunt necesare în verificarea îndeplinirii condițiilor privind autorizarea funcționării în acele spații.

Dacă admitem aceste premise, la un sediu social unde nu se desfășoară activitate, entitatea nu poate beneficia în locația respectivă de cele două servicii publice.

Interpretând norma în discuție în sensul că societățile comerciale datorează această taxă chiar dacă nu beneficiază în mod direct de aceste servicii și nu dețin receptoare menite să transmită informația, se golesc de conținut celelalte dispoziții din normele juridice comerciale speciale care le conferă acestor entități dreptul de a nu desfășura niciun fel de activitate pe o perioadă limitată de timp.

Norma juridică trebuie interpretată în sensul aplicării ei și acolo unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă.

Interpretarea gramaticală a noțiunii de beneficiar include persoanele fizice sau juridice în folosul cărora se prestează efectiv cele două servicii publice.

Dreptul la informare al acestor entități nu poate fi transformat într-o obligație de a susține serviciile publice prin instituirea de taxe ce ar trebui plătite indiferent dacă acțiunea de informare ajunge sau nu la contribuabil.

Particularul în favoarea căruia s-a instituit dreptul nu poate fi obligat să susțină prin contribuția personală activitatea unui serviciu public și nu este admisibil ca dreptul său constituțional la informare să fie transformat indirect într-o obligație.

Art. 40 din Legea nr. 41/1994 instituie aparent excepții de la plata acestor taxe numai în ceea ce privește persoanele fizice, însă această normă trebuie interpretată coroborat, ținându-se cont de înțelesul termenilor utilizați, de legătura dintre acești termeni și de construcția frazei.

Este evident că sfera de aplicare a scutirii lor trebuie să acopere toate persoanele fizice sau juridice care nu au calitatea de beneficiari în sensul gramatical al acestui termen.

De aceea, excepția prevăzută în cazul persoanelor fizice nu împiedică aplicarea logică a acestei scutiri și în privința

persoanelor juridice care nu au calitatea de beneficiar al acestui serviciu. Alin. (7) al art. 40 nu exclude posibilitatea instituirii unor scutiri și în ipoteza reglementată la alin. (3) al aceluiași articol. Art. II din Legea 533/2003 nu face distincție în privința scutirilor între persoanele fizice sau juridice. O interpretare a textului în discuție în maniera evocată de Guvern ar fi neconformă cu dreptul garantat în art. 1 din Primul Protocol adițional și ar denatura sensul interpretării jurisdicționale realizate indirect pe calea contenciosului constituțional. Exceptarea de la scutire a persoanelor juridice aflate în situații similare cu persoanele fizice cărora li se recunoaște acest drept nu vizează un scop legitim, constituind practic o ingerință în dreptul de proprietate al celor dintâi, ingerință care nu se justifică nici prin proporționalitate, nici prin scop, neexistând un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat de executiv prin măsura care privează de scutire persoanele juridice. (A se vedea CEDO, *Cauza Pressos Compania Naviera — S.A. și alții împotriva Belgiei*, Hotărârea din 20 noiembrie 1995, seria A nr. 332, p. 23, paragraful 38.)

Art. 4 din Legea nr. 24/2000 stabilește ierarhia actelor normative, statuând că actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

În activitatea de documentare pentru fundamentarea proiectelor celor două hotărâri, Guvernul trebuia să precizeze și să asigure o corectă aplicare a prevederilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994.

Soluția legislativă preconizată prin această reglementare trebuie să aibă în vedere reglementările în materie cuprinse în tratatele internaționale la care România era parte.

Instituirea unei norme derogatorii se poate face numai printr-un act normativ de nivel cel puțin egal cu cel al reglementării de bază.

Prevederile cuprinse în art. 3 alin. (1) din hotărârile Guvernului nr. 977/2003 și nr. 978/2003 instituie derogări de la dispozițiile art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994, negând dreptul persoanelor juridice de a beneficia de scutiri independent de condiția deținerii de receptoare radio și TV.

În interpretarea dată de Guvern se denaturează însuși sensul noțiunii de taxă, așa cum e ea definită în Legea finanțelor publice, ca fiind suma plătită de o persoană fizică/juridică pentru serviciile prestate acesteia de către un serviciu public etc.

Nu poate fi primită interpretarea conform căreia oficial legiuitorul ar fi prezumat calitatea de beneficiari ai serviciului de radio și implicit de televiziune a tuturor persoanelor juridice cu sediu în România, fără a condiționa aceasta de posesia receptorilor.

Faptul că au existat mai multe propuneri legislative pentru modificarea prevederilor art. 40 din Legea nr. 41/1994 este lipsit de relevanță.

Acest text, în forma adoptată prin Legea nr. 553/2003, nu exclude dreptul de scutire a entităților care justifică în mod obiectiv că nu datorează această taxă întrucât nu dețin receptoarele necesare pentru perceperea informației ori care demonstrează că temporar nu desfășoară activitatea în scopul căreia s-au constituit.

Concluzia este logică, cu atât mai mult cu cât taxa se încasează de Societatea Comercială de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice — S.A. prin filialele sale, în calitate de mandatar al Societății Române de Televiziune, fiind mai mult decât îndoielnic să se perceapă în condițiile în care, spre exemplu, o entitate care nu desfășoară activitate la sediul social ori care are suspendată temporar activitatea să nu beneficieze de serviciile societății de furnizare a energiei electrice, dar să

datoreze taxa pentru cele două servicii publice, în special a serviciului de televiziune, care, de principiu, presupune un consum de energie.

Împrejurarea că această taxă se regăsește în legislația și practica europeană în domeniu nu este în măsură să confere legitimitate acestor dispoziții ale celor două hotărâri de Guvern atacate.

Nu se poate susține că plata taxei radio de către persoanele juridice reprezintă în fapt o aplicare a dispozițiilor constituționale care garantează dreptul la informare al cetățenilor prin asigurarea surselor de finanțare a principalelor mijloace de informare: radio și televiziunea publică. Așa cum am mai arătat, acest drept constituțional la informare nu poate fi transformat într-o obligație, subiectele de drept având facultatea de a exercita sau nu drepturile recunoscute în Legea fundamentală.

Precizarea Comisiei Europene că obligația de a plăti o taxă de licență prin factura de electricitate constituie o problemă de drept național și împrejurarea că statele membre au fost îndemnate să sprijine serviciile publice de radiodifuziune ori că statele membre beneficiază de o largă marjă de apreciere în ceea ce privește organizarea și finanțarea serviciului public de radiodifuziune nu conferă legitimitate dispozițiilor art. 3 alin. (1) din hotărârile Guvernului nr. 977/2003 și nr. 978/2003.

Dispozițiile Tratatului nu aduc atingere competenței statelor membre de a participa la funcționarea serviciului public de radiodifuziune, în măsura în care finanțarea se acordă organismelor de radiodifuziune cu scopul ca acestea să își îndeplinească misiunea de serviciu public, așa cum a fost ea definită și organizată în fiecare stat membru.

Or, în dispozițiile interne s-a stabilit în mod clar că această taxă incumbă numai beneficiarilor celor două servicii publice, noțiunea de beneficiar fiind atribuită, atât în interpretarea oficială, cât și în interpretarea gramaticală, logică și sistematică, numai subiectelor care sunt în mod direct destinatarii acestor servicii.

Din această perspectivă, cele două hotărâri ale Guvernului nu au aplicat în art. 3 alin. (1) în mod corect dispozițiile art. 40 din Legea nr. 41/1994.

Pentru toate aceste considerente de fapt și de drept, în lumina dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, se va admite acțiunea și se va dispune anularea prevederilor cuprinse în art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 977/2003, precum și în art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 978/2003. Totodată, în temeiul art. 23 din aceeași lege, se va dispune publicarea prezentei sentințe în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data rămânerii irevocabile a prezentei hotărâri judecătorești.

În ceea ce privește calificarea cererii de intervenție în interes propriu, Curtea notează că Legea contenciosului administrativ nu se opune ca autoritatea publică sau particularul care este beneficiarul actului administrativ ce face obiectul de cenzură al instanței de contencios administrativ și care este direct lezată ori vătămat de acesta să nu poată introduce o astfel de acțiune, invocându-se tocmai lezarea acestui drept ori interes legitim, chiar dacă indirect prin demersul judiciar respectiv se sprijină și poziția autorității publice autoare a actului administrativ contestat.

Din această perspectivă, Curtea a calificat demersul intervenientei ca o intervenție în interes propriu, cu toate consecințele juridice ce decurg dintr-o astfel de calificare.

Una din consecințele relevate în prezenta cauză este aceea că în raport cu soluția dată acțiunii principale se va soluționa și cererea de intervenție în interes propriu, între aceste cereri fiind o strânsă legătură de cauzalitate.

Așa fiind, în temeiul art. 50 și următoarele din Codul de procedură civilă, raportat la art. 28 alin. (1) corelat cu art. (1) și următoarele din Legea nr. 554/2004, Curtea va respinge și cererea de intervenție în interes propriu.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

D E C I D E:

Admite acțiunea reclamantei S.C. WEB CONSULT — S.R.L. Cluj, cu domiciliul procesual ales la avocat Revnic Dana, str. Pavel Roșca nr. 1, ap. 7, județul Cluj, împotriva pârâtului Guvernul României, cu sediul în București, Piața Victoriei nr. 1, și, în consecință:

Anulează prevederile cuprinse în art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 977/2003 și ale art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 978/2003.

Respinge cererea de intervenție în interes propriu formulată de Societatea Română de Radiodifuziune, cu sediul în București, str. General Berthelot nr. 60—64.

Fără cheltuieli de judecată.

Se va publica conform art. 23 din Legea nr. 554/2004.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 11 decembrie 2008.

PREȘEDINTE,
LIVIU UNGUR

Grefier,
Marius Traica

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 434929